

obrátní na exekuční soud s příslušným návrhem a vyvolati jeho rozhodnutí o tom, zda je výpočet poukazujícího úřadu správný a kolik má poukazující úřad v důsledku povolené exekuce pro vymáhajícího věřitele zadržeti. Také poukazující úřad, má-li pochybnosti, kolik podle zákona a podle exekučního výměru má vyplatiti té neb oné straně, může to oznámiti exekučnímu soudu a vyvolati jeho rozhodnutí. Soud pak je učiní, vyslechna po případě strany a vyšetře věc, v exekučním řízení (§ 55 ex. ř.), tedy prostředky řízení nesporného.

Čís. 14554.

Zemědělcem podle § 9 čís. 33/34 Sb. z. a n. je i ten, kdo se svolením Státního pozemkového úřadu skutečně hospodář na zabrané půdě a tím se vyžívá, a to až do skutečného vyklizení.

(Rozh. nejv. soudu ze dne 20. září 1935, R III 459/35; důvody viz Úr. sb. čís. 2198.)

Čís. 14555.

Exekuční soud není oprávněn, aby věřitelům určil lhůtu k uplatnění náhrady škody pořadem práva podle § 155 druhý odstavec ex. ř.

(Rozh. ze dne 21. září 1935, R I 784/35.)

Opětnou dražbou nemovitosti povstal schodekKč. Prvý soud vyzval vymáhající věřitele a všechny ostatní účastníky, aby do měsíce ode dne doručení usnesení vykazali soudu, zda domáhají se pořadem práva náhrady škody nedbalými vydražiteli účastníkům způsobené, jinak že bude míti za to, že náhradu škody neuplatňují, a že poukáže zbytek vadia a splátky na nejvyšší podání obmeškanými věřiteli složené po právní moci usnesení obmeškaným vydražitelům. Rekursní soud zrušil usnesení prvního soudu. Důvody: Usnesení prvního soudu odporuje zákonu, neboť stanoví se jím vymáhajícím věřitelům a všem účastníkům lhůta, do které mají se domáhati náhrady škody způsobené jim obmeškanými vydražiteli, kteroužto lhůtu však zákon nikde nenařizuje. Jest dáno na libovůli vymáhajícím věřitelům a všem účastníkům, do kdy chtějí se náhrady škody domáhati proti nedbalým vydražitelům. Může tu nejvýše přijíti k platnosti ustanovení § 1489 obč. zák. o promlčení vymáhání těchto nároků.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Názor, že náhrady jiných škol než schodku a nákladů na opětnou dražbu náleží do rozdělované podstaty, a že soud k jejich uplatnění pořadem práva má ustanoviti lhůtu, je mylný, neboť § 155 odst. 2 ex. ř. stanoví, že schodek a náklady na opětnou dražbu ustanoví exekuční soud z úřední moci a že na základě usnesení o tom vydaného lze při-

slušnou částku vymoci exekucí na obmeškalém věřiteli pro rozdělovanou podstatu. O náhradě za »jinak způsobené škody« není však žádného takového ustanovení. Z toho vyplývá, že není ani věcí soudu, aby se staral bez žaloby účastníka (§ 17 odst. 2 ex. ř.) o určení výše zmíněných »jinak způsobených škod«, ani že dotčené náhrady nejsou součástí rozdělované podstaty podle §§ 215 a násl. ex. ř., nýbrž že jsou osobním nárokem dotčeného poškozeného. Exekuční soud byl by ovšem mohl po podaném návrhu obmeškalých vydražitelů na vrácení vadia a splátky vyzvat účastníky, aby se do určité lhůty o návrhu vyjádřili, jinak že bude jejich souhlas předpokládán (§ 56 odst. 2 a 3 c. ř. s.), ale nebyl oprávněn ustanovit lhůtu k žalobě na náhradu škody. Ježto podle § 155 I ex. ř. ručí obmeškalý vydražitel také »za všechny škody jeho obmeškáním způsobené«, a to nejen vadiem, nýbrž i složenými splátkami nejvyššího podání, plyne z toho, že vadium a splátky nesmějí býti obmeškalému věřiteli vráceny, dokud zúčastněné osoby s tím nesouhlasí, nebo dokud náhradní nárok není promlčen (srov. k tomu rozh. čís. 9334 a zvláště čís. 14104 sb. n. s.).

Čís. 14556.

Vnucená správa podniku projevuje účinek teprve uvedením vnuceného správce do správy podniku s možností skutečně obchodovati.

(Rozh. že dne 21. září 1935, R I 817/35.)

Anně M-ové byla povolena proti Fridolinu P-ovi exekuce vnucenou správou živnosti a koncese kinematografické povinného, a byl usnesením soudu exekučního ze dne 14. listopadu 1934 jmenován vnucený správce. Dne 1. a 2. prosince 1934 byla provedena k návrhu vymáhajícího věřitele Richarda S-e mobilární exekuce zabavením pokladní hotovosti biografu. První soud odevzdal zabavenou hotovost vnucenému správci k použití a vyúčtování v exekuční věci Anny M-ové proti povinnému. Důvody: Na exekuci vnucenou správou živnostenského podniku podle § 341 ex. ř. dopadají ustanovení § 334 ex. ř. a platí proto také pro zavedení vnucené správy předpisy o vnucené správě nemovitosti (§ 334 odst. 2 ex. ř.), zejména tedy také ustanovení § 103 ex. ř., podle něhož po zavedení vnucené správy knihovni poznámkou nebo po odevzdání nemovitosti nezapsané vnucenému správci může býti na výtěžky vedena exekuce jen vnucenou správou. Poněvadž uvedený účinek vnucené správy živnostenského podniku za použití ustanovení § 103 ex. ř. vznikne zavedením vnuceného správce do správy živnostenského podniku a toto zavedení nastalo již dne 15. listopadu 1934, byla exekuce mobilární, provedená vymáhající stranou (Richardem S-em) teprve dne 1. a 2. prosince 1934 zabavením hotovosti v pokladně biografu, pocházející z výtěžku večerních představení v uvedených dnech, jako exekuce na výtěžek kinematografického podniku nepřipustnou. Rekursní soud změnil usnesení prvního soudu a zabavený výtěžek vydal Richardu S-ovi. Důvody: Odevzdání podniku vnucenému správci podle § 343 ex. ř. nastává, jak vyplývá z povahy činnosti vnuceného správce